

Sygn. akt V U 74/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu 11 lutego 2021 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 4 marca 2020 roku, sygn. (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. B. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 13 755 (trzynaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć złotych) odpowiadającej dodatkowym 15% stałego uszczerbku na zdrowiu doznany w wyniku wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z 14 listopada 2018 roku,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 74/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 marca 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu S. B. kwotę 16 506 zł odpowiadającą 18% długotrwałego uszczerbku w związku ze skutkami wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z 14 listopada 2018 roku.

vide: akta organu rentowego

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę powyższej decyzji i przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej co najmniej 27% długotrwałego uszczerbku. Nadto, wniósł o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że nie doszło u niego do pełnego zrośnięcia złamań doznanych wskutek wypadku, co powoduje dolegliwości bólowe, a nadto jego sprawność ruchowa jest ograniczona. Ubezpieczony zaznaczył, że skutki wypadku mogą prowadzić do tego, że w przyszłości wystąpi konieczność wszczęcia endoprotezy. Ubezpieczony dodał, że Towarzystwo Ubezpieczeń ustaliło, iż wskutek wypadku doznał uszczerbku w wysokości 27%.

vide: k.3-6

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

vide: k. 8-8v.

W piśmie z 5 sierpnia 2020 roku ubezpieczony wniósł o przyznanie odszkodowania odpowiadającego 33% uszczerbku.

vide: k. 41

Sąd ustalił co następuje:

Od 1 grudnia 2005 roku ubezpieczony S. B. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą Centrum Usług (...) z siedzibą w J.. 14 listopada 2018 roku ubezpieczony pracował wraz z K. W. w warsztacie stolarskim, gdzie wspólnie przekładali płyty meblowe (wym. 2800x2010x18). W trakcie wyciągania jednej z płyt, większa część z nich przeważała na stronę ubezpieczonego i przygniotła go do podłoża. Ubezpieczony wyczołgał się spod płyt, a po przejeździe pogotowia, został przetransportowany do szpitala w J..

Powyższe zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy.

Dowód: wydruk z CEIDG, dokumentacja zdjęciowa, zawiadomienie o wypadku, wyjaśnienia ubezpieczonego, karta wypadku (...)

W wyniku zdarzenia z 14 listopada 2018 roku u ubezpieczonego występuje stan po stłuczeniu odcinka lędźwiowego kręgosłupa bez obecności udokumentowanych zmian pourazowych, długotrwałych bądź trwałych następstw urazu. Powyższe nie daje podstaw do szacowania uszczerbku na zdrowiu.

Nadto, w wyniku wypadku u ubezpieczonego występuje stan po urazie miednicy z przerwaniem ciągłości jej pierścienia w części przedniej, uszkodzeniem stawu krzyżowo-biodrowego bez przerwania ciągłości po stronie prawnej. Leczone zachowawczo. Wygojone z deformacją kości łonowej prawej w obrębie trzonu, cechami ankylozy stawu krzyżowo-biodrowego, zaburzeniami statyki miednicy oraz z wiarygodnym, przewlekłym zespołem bólowym. Powyższe uzasadnia ustalenie 10% uszczerbku (poz. 96a).

U ubezpieczonego występuje również stan po urazie miednicy ze złamaniem dna panewki stawu biodrowego prawego. Leczone zachowawczo. Wygojone z cechami toczącej się artrozy stawu. Powyższe uzasadnia przyznanie 20 % uszczerbku (poz. 97a). Doznany przez ubezpieczonego w tym zakresie uraz uszkodził dno panewki – najważniejszą powierzchnię stawową stawu biodrowego. Uraz spowodował nie tylko złamanie panewki, ale także odległe następstwa, które są obecnie niemożliwe do przewidzenia. Z obrazu RTG z 10 września 2019 roku wynika, że doszło do zawężenia szpary stawu biodrowego oraz przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych o charakterze pourazowym. Zmiany mają charakter postępujący, dolegliwości i dysfunkcje będą się nasilać, by ostatecznie doprowadzić do konieczności wymiany stawu biodrowego (jego utraty poprzez zastosowanie endoprotezy).

Dodatkowo, u ubezpieczonego występuje stan po urazie prawego podudzia z izolowanym nadrostkowym złamaniem strzałki. Leczone zachowawczo. Wygojone z niewielką deformacją i wiarygodnym zespołem bólowym. Powyższe uzasadnia powstanie 3% uszczerbku (poz. 159).

Wszystkie opisane wyżej dysfunkcje, deformacje i dolegliwości są wyłącznym następstwem zdarzenia z 14 listopada 2018 roku. Ubezpieczony nie posiadał wcześniejszych urazów tego odcinka narządu ruchu ani nie odczuwał czy też nie leczył dolegliwości z nim związanych. Ubezpieczony nie cierpi na schorzenia samoistne czy układowe, które mogłyby stanowić współprzyczynę urazów, jego następstw czy odczuwanych dolegliwości.

Dowód: akta organu rentowego: dokumentacja medyczna, opinia podstawowa i uzupełniająca biegłego z zakresu ortopedii R. H. k.19-22 i k.50

Orzeczeniem z 10 grudnia 2019 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił u ubezpieczonego 6% uszczerbku.

Dowód: akta organu rentowego: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 10.12.2019r.

Decyzją z 2 stycznia 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu kwotę 5 502 zł odpowiadającą 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej z 14 listopada 2018 roku.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 2.01.2020r.

Orzeczeniem z 27 lutego 2020 roku Komisja Lekarska ZUS ustaliła u ubezpieczonego 18% uszczerbku.

Dowód: akta organu rentowego: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 27.02.2020r.

Decyzją z 4 marca 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zmienił decyzję z 2 stycznia 2020 roku i przyznał ubezpieczonemu kwotę 16 506 zł odpowiadającą 18% długotrwałego uszczerbku w związku ze skutkami wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej z 14 listopada 2018 roku.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 4.03.2020r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii podstawowej i uzupełniającej biegłego z zakresu ortopedii R. H., które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchania stron, gdyż jego przeprowadzenie było nieprzydatne dla rozstrzygnięcia zwłaszcza w świetle tego, że o przeprowadzenie ww. dowodu wnioskował ubezpieczony, który ostatecznie zgodził się z wysokością uszczerbku ustaloną przez biegłego. Nadto, stan sprawy został dostatecznie wyjaśniony.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii, gdyż uznał, iż zmierzałoby to jedynie do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania. Sąd wskazuje, że strona domagająca się powołania dowodu z opinii innego biegłego winna wykazać błędy, sprzeczności lub inne wady w opinii wydanej przez dotychczasowego biegłego. Takich okoliczności organ rentowy w toku postępowania nie przedstawił, poprzestając na podważaniu opinii biegłego R. H., z powołaniem się na własną, odmienną interpretację stanu zdrowia i dalszych skutków urazu doznanego przez ubezpieczonego. Nadto, zwrot użyty przez organ rentowy „celem obiektywizacji oceny” jest niekonkretny, organ rentowy nie wniósł żadnych merytorycznych zarzutów do opinii, które mogłyby ją podważyć. Zdaniem Sądu, oceny stanu zdrowia ubezpieczonego dokonał doświadczony specjalista. Opinia podstawowa biegłego R. H. została prawidłowo i starannie uzasadniona, a wnioski w niej zawarte nie nasuwają wątpliwości co do ich trafności. Biegły w sposób jednoznaczny odniósł się do występujących u ubezpieczonego następstw zdarzenia z 14 listopada 2018 roku, a zajęte stanowisko wyjaśnił w opinii uzupełniającej.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2002 Nr 234, poz. 1974 ze zm.) stanowi, iż wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono złamanie miednicy w przerwaniem obręczy biodrowej jedno lub wielomiejscowe w zależności od zniekształcenia i upośledzenia chodu w odcinku przednim (kość łonowa, kulszowa) wynosi od 5-20% (poz. 96a). Z kolei u poszkodowanego u którego stwierdzono złamanie dna panewki – w zależności od upośledzenia funkcji stawu i zmian zniekształcających bez zwknięcia centralnego wynosi od 10-20% (poz. 97a). Izolowane złamania strzałki uzasadnia przyznanie uszczerbku w wysokości 3% (poz. 159).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 21 marca 2019 roku (M.P. z 2019r. poz. 270) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2019 roku do 31 marca 2020 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 917 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy z 14 listopada 2018 roku doznał łącznie 33% stałego uszczerbku na zdrowiu.

U ubezpieczonego doszło do urazu miednicy z przerwaniem ciągłości jej pierścienia w części przedniej, uszkodzeniem stawu krzyżowo-biodrowego bez przerwania ciągłości po stronie prawnej (poz. 96a), co uzasadnia przyznanie 10% uszczerbku. Powyższa wartość została uznana przez ZUS w piśmie z 29 lipca 2020 roku. Nadto, uraz miednicy ze złamaniem dna panewki stawu biodrowego prawego wraz z następstwami złamania źle rokującymi na przyszłość, uzasadniają przyznanie uszczerbku w wysokości 20% (poz. 97a). Maksymalna wysokość uszczerbku w tym zakresie jest uzasadniona rozpoczynającą się u ubezpieczonego artrozą stawu biodrowego, która będzie prowadziła do jego dalszego uszkodzenia, a w efekcie końcowym doprowadzi do konieczności wymianu stawu biodrowego poprzez zastosowanie endoprotezy. Z kolei występująca u ubezpieczonego pourazowa deformacja kości strzałkowej w miejscu złamania uzasadnia przyznanie 3% uszczerbku (poz. 159). Powyższa wartość zgadza się z ustaleniami organu rentowego będącymi podstawą do wydania w tym zakresie decyzji.

U ubezpieczonego nie występują cechy osobnicze, wady wrodzone ani schorzenia przewlekłe, które mogłyby być odpowiedzialne za sam wypadek, jak też za jego obecny stan zdrowia czy też stanowić współprzyczynę stwierdzonych dysfunkcji czy odczuwanych dolegliwości.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię podstawową i uzupełniającą biegłego R. H., jako wydane przez osobę będącą specjalistą w zakresie schorzeń i dysfunkcji występujących u ubezpieczonego. Mimo złożonych przez organ rentowy zastrzeżeń do opinii podstawowej, biegły podtrzymał swoją opinię precyzyjnie wyjaśniając w opinii uzupełniającej zajęte stanowisko. Opinie wydane przez biegłego R. H. są szczegółowe i zrozumiałe dla osób nie dysponujących wiedzą medyczną, zaś wnioski zostały sformułowane jasno, czytelnie i jednoznacznie.

Jednocześnie Sąd zwraca uwagę, iż nie jest związany wysokością uszczerbku dokonaną przez Towarzystwo Ubezpieczeń, gdyż dokonane ustalenia mają inne podstawy prawne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. B. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 13 755 odpowiadającej dodatkowym 15% stałego uszczerbku na zdrowiu doznany w wyniku wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej (pkt 1).

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i na podstawie na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. ZUS przegrał spór, wobec czego zobowiązany jest do zwrotu na rzecz ubezpieczonego kwoty 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.